
WSA: Procedury bezpieczeństwa obowiązujące w placówce oświatowej stanowią informację publiczną i podlegają udostępnieniu w trybie ustawowym. Niedopuszczalna jest prewencyjna odmowa przedstawienia takiej informacji z powodu obaw o jej dalsze wykorzystanie.

Czy zasady bezpieczeństwa wymagają poufności?

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpoznając skargę na bezczynność dyrektora placówki oświatowej w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej pochylił się nad kwestią jawności procedur bezpieczeństwa obowiązujących w powiatowych jednostkach organizacyjnych. Skarga, która trafiła na wokandę, miała u swoich podstaw pismo dyrektora placówki, który w odpowiedzi na wniosek o przedstawienie takiej informacji odmówił. Argumentując swoją decyzję wskazał na wewnętrzny i organizacyjny charakter żądanych informacji, zwracając uwagę na możliwe negatywne następstwa jej udostępnienia - w tym naruszenie bezpieczeństwa wychowanków i prawnie chronionych interesów jednostki. Dyrektor nadmienił przy tym, że wnioskodawca może zapoznać się z treścią dokumentów na miejscu, po wcześniejszym umówieniu terminu. Wszystko w trosce o bezpieczeństwo i dla przeciwdziałania niekontrolowanego rozpowszechniania szczegółów dotyczących procedur.

Argumenty związane z koniecznością ochrony procedur reagowania w sytuacji zagrożeń życia i zdrowia małoletnich zostały powtórzone w odpowiedzi na skargę. Dyrektor wskazał, że informacje dotyczące zasad zabezpieczenia placówki, sposobu reagowania personelu oraz organizacji interwencji mają wymiar operacyjny i nie powinny być rozpowszechniane bez ograniczeń. Powołał się przy tym na treść art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej (u.d.i.p.), z którego wynika możliwość ograniczenia tego prawa w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. W tym przypadku ryzyko miało być większe także z innego powodu. Dyrektor placówki zwrócił bowiem uwagę na dotychczasowe działania skarżącego, który po uzyskaniu dostępu do różnego rodzaju informacji, publikował je w mediach społecznościowych, pozwalając de facto na nieograniczony dostęp do ich treści. Sam skarżący odrzucił te argumenty powołując się na konieczność oparcia odmowy udostępnienia informacji publicznej na konkretnej podstawie prawnej, a nie tylko mniej czy bardziej słusznych obawach.

Wewnętrzne regulacje są z reguły jawne - twierdzi Sąd

Rozpatrujący sprawę Sąd uznał skargę za zasadną, zobowiązując dyrektora placówki do przekazania żądanej przez skarżącego informacji. Odnosząc się do przytaczanych przez organ argumentów przeciwko udostępnieniu informacji, uzasadnienie wyroku rozpoczął od jej charakteru. Jak zauważył Sąd, sam fakt, iż dane informacje należą do regulacji wewnętrznych, nie tylko nie przemawia przeciw ich udostępnieniu, lecz wręcz potwierdza ich jawny charakter. Akty kierownictwa wewnętrznego skierowane do aparatu administracyjnego mają walor jawności z samej natury i charakteru prawnego. Badanie ich pod kątem zgodności z prawem odbywa się w trybie art. 79-82 ustawy o samorządzie powiatowym (u.s.p.). Przepisy powołanej już ustawy o dostępie do informacji publicznej stanowią, że informacją publiczną są także informacje o trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych - co wynika z art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a u.d.i.p. Przytoczony przez dyrektora przepis warunkujący możliwość odmowy udostępnienia informacji publicznej nie może być jej samodzielną podstawą. Organ musi w tej sytuacji powołać się także na inny przepis prawa materialnego, na mocy którego dana informacja podlega szczególnej ochronie. Ponadto jak zauważył Sąd, gdyby opisywana sprawa dotyczyła informacji objętej klauzulą tajności, to nie mogłaby być ona ujawniona w żadnej formie bez zachowania szczególnych warunków, w szczególności podmiotowych.

Informacja publiczna, ale tylko pod warunkiem? Sąd odrzuca taką wykładnię

Sąd zwrócił ponadto uwagę na niekonsekwentne działania dyrektora. Z jednej strony odmówił bowiem ujawnienia skarżącemu informacji w formie pisemnej, zaś z drugiej - zaoferował mu możliwość odczytania jej w siedzibie organu. Wobec tego, nie przyznając tego wprost, dyrektor sam uznał, że żądana informacja ma charakter informacji publicznej i nie istnieją powody przemawiające przeciw jej ujawnieniu. Tymczasem walor informacji publicznej ma charakter obiektywny. Oznacza to, że dana kwestia jest informacją publiczną niezależnie od tego, kto pyta i w jakiej formie jej udostępnienie miałyby nastąpić. Odrębnym zagadnieniem pozostaje, czy w konkretnym przypadku ujawnienie rzeczywiście nastąpi. Mogą bowiem zaistnieć szczególne przypadki stojące na przeszkodzie, jak nadużycie prawa czy fakt, że wnioskodawca ma już dostęp do informacji. W przeciwnym razie odmowa udzielenia informacji jest naruszeniem przepisów ustawy. Dotyczy to także formy jej udostępnienia. Jedyna możliwość odmowy przedstawienia informacji w formie żądanej przez wnioskodawcę została określona w art. 14 ust. 1 u.d.i.p. Przepis ten pozwala na odstępstwo od zasady udostępniania informacji publicznej w oczekiwany sposób, jeśli nie pozwalają na to środki techniczne, jakimi dysponuje zobowiązany podmiot.

Odnosząc się natomiast do problematyki niewłaściwego korzystania z informacji publicznych przez konkretnego wnioskodawcę, Sąd zwrócił uwagę, że podmiot uzyskujący informacje staje się odpowiedzialny za ich odpowiednie wykorzystywanie. Nie oznacza to jednak możliwości prewencyjnego blokowania dostępu do kolejnych żądanych informacji tylko z powodu obaw naruszeń. Przypadek, w którym z określonych uzasadnionych powodów organ odmawia jej udostępnienia, wymaga natomiast zachowania formy decyzji administracyjnej, co wynika z art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

W dobie powtarzających się ataków i fałszywych alarmów związanych z zagrożeniami bezpieczeństwa w placówkach oświatowych, problematyka środków ostrożności stała się szczególnie wrażliwa. Nie zmienia to jednak faktu, iż w przypadku wewnętrznych regulacji mamy do czynienia z informacją publiczną, do której zewnętrzny wnioskodawca posiada dostęp z mocy ustawy. Wszelkie opcje odmowy udostępnienia takich informacji wymagają prawnego uzasadnienia. W przeciwnym razie - podobnie jak w opisywanym przypadku - Sąd zobowiąże dany podmiot do przedstawienia informacji wnioskodawcy po rozpoznaniu złożonej przezeń skargi na beczynność.

Opisane zasady dotyczą ogółu jednostek organizacyjnych powiatów - nie tylko szkół i placówek oświatowych.

Wyrok WSA w Gliwicach z 26 sierpnia 2026 r. (sygn. III SAB/GI 303/26) - orzeczenie nieprawomocne

Źródło: [CBOSA](#)